

Випадковий сонет

Іван Світличний

Я – випадок. Я із закону випав
І впав у винятковість, як у сон.
Але не любить винятків закон.
Хоча – хіба це вибрик? виклик? випад?

І все ж я, випаденець, під замком
Сиджу собі, некондиційний виплід,
Складаю іспит на циганський випіт
(Колись би вже..... корова языком).

Бо що як всі захочуть випадати?
Хто зможе випадущім раду дати?
Ніхто. Ніде. Ніколи. Далєбі!

Невесело величині зникомій
У світі строгих регул і законів.
І все ж я – випадок. Сам по собі.